

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

שבענו מטובה

מיט'ן גרויסן בולדאָנער, און אנגעהויבן פירן צו דעם הויז וואס ער האט געבויט פון האלצערנע בלאקן.

פיר שעה זענען פארביי געפלוין שנעלער ווי מ'מיינט. ער האט צוגעלייגט מאנגעטן, געבויט וועגן און שטראַזן, און פארשטייט זיך אז די צייט פון דאווענען איז שוין לאנג אריבער. אליעזר איז געגאנגען נעמען נאש פון שאַנק און געגעסן איין צוקערל נאכ'ן צווייטן. כמעט א גאנצער טאג איז אריבער, און אליעזר האט זיך דערמאנט גאר שפעט צו דאווענען דעם נעקסטן טאג האט זיך עס איבערגע'חזרט, ער האט זיך אויפגעוועקט גאר שפעט, איז גלייך געלאפן צו זיינע שפילצייג וואס זענען נאך געלעגן צעווארפן פון נעכטן, און זיך פארשפילט דארט פאר לאנגע שעה'ן. נאכדעם איז ער אריבער צו מאלן מיט לורדים אויף גרויסע פאפירן. ער האט אויך געזוכט עפעס צו עסן און אסאך ויסווארג, געדאווענט גאר שפעט, און כמעט גארנישט געלערנט...

דריי טעג שפעטער איז ער אריין אין בית המדרש. אין ווייבער טויל האט ער געזען זיינע חברים זיצן און הערן אויס א געשמאקן מגיד וואס איז געקומען ספעציעל פאר די קהילה לכבוד די 'בין הזמנים' טעג. ער האט זיך אנועקגעזעצט צוהערן, און זיין הארץ האט אנגעהויבן קלאפן.

"איר ווייסט, טייערע קינדער, האט דער מגיד אויסגערופן. "אונזער רבי דערציילט אונז וועגן דעם בן מלך וואס איז נאכגעלאפן די חיות און זיי געיאגט אן אויפהער, ביז דער צדיק איז געקומען און אים מגלה געווען אז ער יאגט בכלל נישט נאך קיין חיות, נאר זיינע אייגענע עבירות. אזוי אויך מיר, ווען מיר לויפן א גאנצן טאג נאך די הבלי העולם און נארישקייטן, איז דאס נאר ווייל מיר שפירן א חסרון אין אונז. אבער באַמת, דאס וואס ברענגט אונז אַמת'ע שמחה איז ווען מיר לערנען און דאווענען ווי עס דארף צו זיין. ווייל ווער ס'יאגט נאך זיינע שפילערייען און די וועלטליכע תאוות א גאנצן טאג, טוט דאס נאר ווייל ער פילט ליידיג. מיר זענען נישט זאט און צופרידן פון אונזער עבודת השם. אבער דער אמת איז, אז נאר תורה, מצוות, חסד און עבודת השם געבן פאר א מענטש אַמת'ע סיפוק, און מיר מוזן אויפהערן נאכצויאגן די נארישקייטן פון דער וועלט, ווייל דאס זענען פשוט אונזערע עבירות."

דער בן מלך האט ווייטער נאכגעיאגט די בהמות אין וואלד, אבער זיי זענען אנטלאפן אלץ ווייטער און ווייטער. יעדעס מאל ער האט געזען ווי זיי שטעלן זיך אפ צו עסן און ווען ער האט זיי פרוּבירט צו כאפן, זענען זיי גלייך צוריק אנטלאפן. ער איז זיי נאכגעלאפן אן אויפהער, אבער זיי זענען פארשוואונדן געווארן. דערשטאָן פון די געשרייען פון די חיות אין וואלד, איז ער ארויפגעקראכן אויף א בויס, וואו ער האט געטראפן א מענטש ליגן. ער האט אים דערציילט אז ער איז אהערגעקומען ווייל ער האט געפאשעט בהמות וואס זענען אנטלאפן. דער מענטש האט אים צוריק דערציילט אז ער איז דא ווייל ער איז נאכגעלאפן זיין פערד וואס איז אנטלאפן ווען ער האט זיך אפגעשטעלט אפצווען.

ווען ס'איז געווארן ליכטיג אינדערפרי, האבן זיי באַמערקט די בהמות. זיי זענען גלייך אראפגעשפרינגען און אנגעהויבן נאכצויאגן די בהמות מיט'ן פערד. די בהמות זענען אנטלאפן נאך ווייטער. אינצווישן האט ער געפונען א זעקל מיט ברויט, און דאן האבן זיי אויך באַגעגנט נאך א מענטש. יענער האט אים געפרעגט: "וויאזוי ביסטו אהערגעקומען?" ער האט דערציילט אז ער יאגט נאך די בהמות וואס זענען אנטלאפן. האט אים דער מענטש געזאגט: "הער אויך נאכצויאגן עבירות! דאס זענען בכלל נישט קיין בהמות; דאס זענען דייערע עבירות וואס פירן דיך אזוי צו בלאַנדזשען. גענוג! קום מיט מיר, און דו וועסט געפינען וואס ס'איז באַמת גוט פאר דיר."

דער טעות איז נתגלה געווארן, און די בושה איז געווען גאר גרויס. בשעת דער מענטש איז געווען זיכער אז ער יאגט נאך פארלוירענע חיות, האט אים דער 'וואלד-מענטש' - דער צדיק - אויסגעזאגט אז דאס זענען גארנישט קיין חיות, נאר זיינע עבירות! דאן האט אים דער צדיק געזאגט: "קום מיט מיר, איך וועל דיר ווייזן וואס ס'איז באַמת גוט פאר דיר."

עס זענען געקומען די 'בין הזמנים' טעג, און אליעזר'ל האט זיך גארנישט געאילט אויפצושטיין אינדערפרי. קיין חדר איז נישט געווען, דער טענדער איז נישט געקומען, האט ער געקענט ווייטער שלאפן רואיג. הערשט אום 10:33 האט ער זיך פוילערהייט אויפגעשטעלט און אנגעהויבן שפילן מיט זיינע צוויי באליבטע גרויסע טראקטארס. איינס איז געפארן פאראויס, דאס צווייטע צוריק; איינס האט געהויבן און דאס צווייטע האט אראפגעלאזט. דערנעבן האט ער אוועקגעשטעלט א קעסטל מיט באלס, וואס ער האט אויפגעהויבן

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵים קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"א - מִבֶּן מֶלֶךְ וּבֶן שַׁפְחָה שְׁנַתְחַלְפוּ (4)

און דער מענטש פון דעם וואלד האט צו אים גיזאגט. וואס טוסטו דא האט ער אים גיענטפערט. ער יאגט נאך די בהמות. האט זיך דער מענטש צו אים אָנגירופֿן הער שוין אויף נאך יאגין דינע עוונות.

ווארן דאס איז גאר קיין בהמות ניט. נאר דינע עוונות פירן עס דיך אזוי ארום. גינג שוין. דו האסט שוין אפ גינומען דאס דיניקע (פֿלומר דיין שטראף האסטו שוין אפ גינומען) היינט הער שוין אויף זי נאך צו יאגין. קום מיט מיר. וועסטו קומען צו דיין זאך. איז ער מיט אים גיגאנגען. און ער האט מורא גיהאט. מיט אים צו ריידין און צו פֿרעגין אים עפעס ווארין אזוי א מענטש. טאמער עפנט ער אויף דאס מויל און וועט אים איינשלינגען. איז ער אים נאך גיגאנגען. דערווייל האט ער באגעגנט זיין חבר. וואס ער האט נאך גיאגט דאס פֿערד. און תיכף ווי ער האט אים דערזעהן. האט ער אים תיכף איין ווינק גיטאן. אז דאס איז גאר קיין מענטש ניט און זאלסט מיט אים גאר ניט האנדלען. ווארין דאס איז גאר קיין מענטש ניט. און איז תיכף גיגאנגען. און האט אים דאס איין גירוימט אין אויער אריין. אז דאס איז גאר קיין מענטש ניט וכו' (פֿבל) דערווייל האט

יענער א קוק גיטאן (דהיינו דער מענטש פון דעם פֿערד)

האט ער גיזעהן. ער האט איין זאק מיט ברויט אויף די פֿלייצעס. האט ער אים אָנגיהויבן צו בעטיין.

דערווייל האט ער גיפונען (דהיינו דער בן מלך וואס ער האט עס נאך גיאגט נאך די בהמות) א זאק מיט ברויט. און דאס איז בוודאי זייער חשוב אין א מדבר. האט ער גינומען דעם זאק אויף די פֿלייצעס. און איז נאך גיגאנגען די בהמות.

דערווייל האט ער באגעגנט איין מענטשן. האט ער זיך אין דער תחילה דערשראקין נאר פון דעסט וועגין פֿארט. האט ער אביסל הנאה גיהאט. ווייל ער האט דא גיפונען איין מענטשן.

האט אים גיפֿרעגט דער מענטש. ווי קומסטו אהער. האט ער צוריק גיפֿרעגט יענעם מענטשן. ווי קומסטו אהער האט אים יענער מענטש גיענפערט אים (מיט א לשון ווי איינער פֿארווינדערט זיך) מיינע עלטערין. און מיינע עלטעריןס עלטערין. זענען דא מגודל גיווארין. אבער דו. ווי קומסטו אהער. ווארין אהער קומט גאר קיין מענטש ניט פון דעם ישוב. האט ער זיך זייער דערשראקין. ווארין ער האט פֿארשטאנען. אז דאס איז גאר קיין מענטש ניט. ווארין ער זאגט אז זיינע עלטערין זענען דא מגודל גיווארין. און קיין מענטש פון דעם ישוב קומט גאר אהער ניט. האט ער פֿארשטאנען אז דאס איז

גאר קיין מענטש ניט. נאר פון דעסט וועגין האט ער אים גאר ניט גיטאן און ער האט אים מקרב גיווען (דהיינו דער מענטש פון דעם וואלד האט קיין שום שלעכץ ניט גיטאן. דעם בן מלך וואס ער איז נאך גיגאנגען נאך די בהמות)

ברודער. סע איז שוין כּמה טעג אז איך האב ניט גיגעסין. גיב מיר ברויט.

האט ער אים גיענפערט. דא אין דער מדבר העלפט קיין שום זאך ניט. ווארין מיין לעבין איז פילכיר. איך באדארף דאס ברויט פון מיינעט וועגין. האט ער אים אנגיהויבן צו בעטין. און ער האט אים זייער גיבעטין. איך וועל דיר געבין וואס איך

וועל דיר געבן (נאר אין דער מדבר העלפט בונדאי קיין שום גאב ניט פאר ברויט) האט ער אים (נאר אין דער מדבר העלפט בונדאי קיין שום גאב ניט פאר ברויט) גיענפערט. וואס קאנסטו מיר געבין פאר ברויט אין דער מדבר. האט ער אים גיזאגט (דהיינו דער מענטש פון דעם פערד וואס ער

האט עס גיבעטין דאס ברויט האט גיזאגט צו דעם מענטש פון די בהמות וואס ער איז גיווען דער אמתיר בן מלך) איך גיב מיר אין גאנצין אוועק. איך פארקויף מיר צו דיר פאר א קנעכט פאר דעם ברויט. האט ער זיך מיישב גיווען. (דהיינו דער מענטש פון די בהמות הנ"ל) קויפן א

מענטשן איז כּדאי אים צו געבין ברויט. האט ער אים גיקויפט פאר איין אייביגין קנעכט. און ער האט אים גישוואוירין מיט שבועות. אז ער זאל אים זיין איין אייביגער קנעכט אפילו אז זיי וועלן קומען אין יישוב אריין. און ער זאל אים געבין ברויט. דהיינו זיי

זאלן ביידע עסין פון דעם זאק ברויט ביז סע וועט אויס גיין. און זיי ביידע זענען גיגאנגען אין איינעם און זענען נאך גיגאנגען דעם מענטשן פון דעם וואלד. און דער קנעכט איז אים נאך גיגאנגען (דהיינו דער מענטש פון דעם פערד וואס ער האט זיך פארקויפט פאר א קנעכט. איז נאך גיגאנגען נאך דעם מענטשן פון די בהמות ווארין ער

איז שוין זיין קנעכט גיווען. און זיי ביידע זענען נאך גיגאנגען דעם מענטשן פון דעם וואלד) און דערנוייל איז שוין אים

אביסיל גרינגער גיווארין (מחמת ער האט גיהאט שוין א קנעכט) אז ער האט באדארפט אויף הייבן עפעס א זאך אדער עפעס אנדערש טון. האט ער גיהייסין זיין קנעכט אז ער זאל עס אים אויף הייבן אדער עפעס טון. און זיי זענען אין איינעם נאך גיגאנגען דעם מענטשן פון דעם וואלד זענען זיי גיקומען צו

איין ארט. וואס דארט איז גיווען נחשים ועקרבים (דהיינו שלענג און עקדישין) האט ער זיך זייער איבער גישראקין. און מחמת פחד האט ער גיפרעגט דעם מענטשן פון דעם וואלד ווי אזוי וועלן מיר דא אריבער גיין האט ער אים גיענפערט. אלא מאי ווי אזוי וועסטו אריין אין מיין שטוב. און האט אים גוויזן זיין שטוב ווי זי שטייט אין דער לופטין.

זענען זיי גיגאנגען מיט אים (דהיינו מיט דעם מענטשן פון דעם וואלד) און ער האט זיי בשלום איבער גפירט. און ער האט זיי אריין גיבראכט אין זיין שטוב אריין. און האט זיי גיגעבין עסין און טרינקען. און איז אוועק גיגאנגען.

און דער (דהיינו דער אמתיר בן מלך וואס ער האט די בהמות גיטריבן) האט זיך גישאפט מיט זיין קנעכט. וואס ער האט גידארפט. האט עס דעם קנעכט זייער פארדראסין. וואס ער האט זיך פארקויפט פאר א קנעכט פון איין שעה וועגין וואס ער האט באדארפט ברויט צו עסין. ווארין היינט האט ער זיך שוין וואס צו עסין. און נאר פון איין שעה וועגין זאל ער זיין איין אייביגער קנעכט.

און דער (דהיינו דער אמתיר בן מלך וואס ער האט די בהמות גיטריבן) האט זיך גישאפט מיט זיין קנעכט. וואס ער האט גידארפט. האט עס דעם קנעכט זייער פארדראסין. וואס ער האט זיך פארקויפט פאר א קנעכט פון איין שעה וועגין וואס ער האט באדארפט ברויט צו עסין. ווארין היינט האט ער זיך שוין וואס צו עסין. און נאר פון איין שעה וועגין זאל ער זיין איין אייביגער קנעכט.

לאמיר זיך פאר הערן

די עלוועטע מעשה - דער בן מלך און דער בן שפחה (4)

- אין הימל
- ו. וויאזוי זענען זיי אריין אין דעם שטוב?
 - זיי זענען אריין געשפרונגען
 - איינער איז ארויף אויפן אנדערן
 - דער מענטש פון וואלד האט זיי אהין געברענגט
- ז. וואס האט פארדראסן פאר דעם קנעכט?
 - אז ער האט זיך פארקויפט פאר א קנעכט פאר איין שעה וואס ער האט געדארפט ברויט
 - פארוואס נישט ער האט געטראפן די ברויט
 - אז די פערד איז אים פארלוירן געווארן
- ח. וואס לערנסטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?
 - אז וועגן מ'האט עבירות מיינט מען אז מ'דארף שווער ארבעטן (נאכלויפן די בהמות)
 - אז מ'דארף ווארטן ביז מ'זעהט די ישועה
 - אז איך בין א בן ה____, א קינד פון דעם_____.
- ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - איינמאל
 - צוויימאל
 - איך האב געוואלט

- א. ווער האט געפונען א זאק מיט ברויט?
 - דער אמת'ער בן המלך
 - דער צווייטער מענטש וואס איז געווען דארטן
 - ביידע צוזאמען
- ב. וועמען האט דער אמת'ער בן המלך באגעגנט דארטן?
 - א מענטש וואס זיינע עלטערן און עלטערניס עלטערן זענען אויפגעוואקסן אין וואלד
 - דער שומר פון וואלד
 - זיין טאטע
- ג. וואס האט דער מענטש אים געענטפערט ווען ער האט געזאגט אז ער יאגט נאך זיינע בהמות?
 - הער אויף צו נאך יאגן נאכן פערד
 - הער אויף צו נאך יאגן נאך דייענע עוונות
 - הער אויף צו נאך יאגן נאך די בהמות
- ד. פאר וועלכע זאך האט דער אמת'ער בן המלך געגעבן ברויט פאר דער מענטש פון די פערד?
 - אז ער וועט זיין, זיין קנעכט ביז מ'קומט אין שטאט אריין
 - אז ער וועט זיין, זיין אייביגער קנעכט
 - אז ער וועט אים געבן אסאך געלט
- ה. וואו איז געשטאנען די שטוב פון דער מענטש פון וואלד?
 - אויף א בוים
 - אין דער לופט

טיפער געטראכט

לויט וואס מ'ד האבן געלערנט ביי די מעשה - פון ויפל מענטשן האט דער אמת'ער בן מלך מורא געהאט (זיך דערשדאקן)?

תשובות אויף די מעשה פון דער בן מלך און דער בן שפחה (3)

וויפל מאל ווערט דעמאנט ביי מעשה י' בערגיד ועני, און ביי אונזער מעשה "האט ער זיך מיישט גיווען"?

אין מעשה י' - פיר מאל
אין מעשה י"א - א זיבן מאל

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com